

Βικτώρια Π. Παπαδάτου

ΤΟ ΚΡΥΦΟ ΠΟΙΗΜΑ

Λακίζοντας το φως για το κρυφό
που μόνο οι κλειστές ψυχές αγγίζουν
φωτά της νυχτας και του φθινοπώρου
ανασες ασταματητές.

Μουπες εδώ τελειώνει ο δρόμος μας
και χρόνια περάσαν να καταλαβώ
κρυφό τούτο το ποίημα για κρυφές
ψυχές
που την οδύνη με στεφανία ανθισμένα
ντυνουν σαν την παρθένα σε ικρίωια.
Κρυφό τούτο το ποίημα για ποταμια
που ροκανίζουν υπούλα τη γη μας

Σαββάς Σαββοπουλος

ΑΝΤΙΝΟΜΙΕΣ

Φως απο λαμπτήρες ΝΕΟΝ
Τόσο που να βλέπει τον ισχίο του
Και να λείει ακόμα υπάρχω
Στην ατελειωτή ασφαλτό
Σερβώντας ένα κορμί απο αντινομίες
Τόσες για να πει θα ξαναπροσπαθήσω.

ΜΟΝΟΛΟΓΟΙ

Α

Τους θλιβερούς οδηγητές
Σιχαθήκε
Η ερήμη καρδιά μου.

Β

Τα κορίτσια με τις ποδιές
Το κορίτσι κυκλαμένο
Το κορίτσι γιασεμι
Το κορίτσι ηλιοστρόφι
Κανένα δε μου χαμογέλασε
Μόνο το θάνατο τους
Θυμίζα.

Γ

Με τις μπόττες στα χέρια ο βασιλιάς
Οδυσσεας
Αμετακίνητος, γιοματός πληγές και ι-
δρωτά

για ηφαιστεια που λυπηρα δογγουν
για τις καρδιες που ματωσαν για παντα
με καποιο σταυρο απο λευκοπλαστη
προχωρώντας.

Μουπες θα δεις ξανα μια μερα
το φως της μερας ν ανατελλει
διχως των συννεφων την προστασια
σημερα τολμησα διχως γυαλια
διχως μπαστουνι διχως λευκοπλαστη
μες στο ρευστο φως να πλανηθω
της ανοιξης σαν ενταμο
που ξερει πως στη δυση θα τελειωσει.

Καρτερουσε πανακειες
Απ το σκελετο του Ομηρου
στην Ιθακη.

ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΕΝΟΣ ΠΑΙΔΙΟΥ

Τίποτα άλλο απο παιδικα ματια. Στο
αντικρινο καθισμα.
Το τρενο κυλαγε στις πεδιαδες, τα βου-
να, τα γιοφυρια.
Ολα ησαν κομματα απο παιδικα μα-
τια. Ο ουρανος πελωρια ιριδα...
Κι οταν εκεινα τα ματια δακρυσαν γυ-
ρισα το κεφαλι μου στον καμπο. Πτω-
ματα σκεπασμενα με παπαρουνες.

Ο ΚΟΛΑΣΜΕΝΟΣ

Τα κορακια φωναζουν τη μοιρα σου
Κι ενα εμβρυο σε κατευθυνει
Η κολαση τρενακι του Βουδισμου
Κι ο παραδεισος γιαπι
Δεν υπαρχει θεση για σενα
Μονο ξερονησια με τη σορο του πελαγου
Και μια θαρβατη Παραδοση
Να ζωντανευει το αιμα.

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ

Κατι συμβαινει με τους διαθατες
Που περπατανε στις φωτιες

Κατι συμβαίνει με τα παιδιά
Που καμψατίζουν τους γονείς τους
Κατι συμβαίνει με σενα
Που ουρλιάζουν πως είμαι τρελός.

Αδειάζω τις τσέπες μου
Και σωριαζονται λαγονια απο ερωμενες

Ντινος Σιωτης

ΒΑΚΧΕΣ

Ελάτε να δειτε τις Βακχες
πως κατεβαινουνε τρελλες απ το βουνο
πως θγαινουν χωρις ρουχα απ το ποταμι
τα μαλλια τους ξεπλεχτα
και τα θυζια τους ορθια η κρεμασιμενα
ελατε να τις δειτε
εχουν τη Θηβα κανει ανω κατω
με τετοιο παραλογισμο
στα δαση μεσα ολες μαζυ τη νυχτα
στους θαμινους απο πισω κρυβονται
και κρυφοβλεπουνε το Διονυσο που λου-
ζεται
λιαζονται και χαϊδευονται και τραγου-
δουν.

Ελάτε,
ελάτε να δειτε και τις αλλες Βακχες
αυτες που γιναν cover girls και ταξιθε-
τριες
αυτες απο την Αμοργο και κεινες απ
το Berkeley
που δειχνουν τους μαστους τους στους
αστους
(αθεοφοδες και ωραιστατες)
παντρεμενες, λεφτερες και χωρισιμενες
μεσ το σκοταδι σου φυσαν αγερα ερωτικο
ελατε να δειτε πως ονειρευονται και
πως αποκοιμουνται

στο βαπορακι για την Αιγινα — Αυγουστος 78

ΤΙΠΟΤΕ

Δεν μαθαμε τιποτε
δεν θελουμε τιποτε
δεν μας διδαζατε τιποτε
δεν μετανοιωουμε για τιποτε
μας προδωσατε για ενα τιποτε
χιλια τιποτε αξιζει το συστημα σας

Και ματια σε παιδικες φωτογραφιες
Ετσι αγνος σερνομαι κοντα σου
Πουτανα θεα.

Πεταξα στα σκουπιδια
Ο,τι μαζεψα αυτη την ημερα
Την καρδια μου.

με τις ροζ ρογες τους στητες αιθαλως
με το φεμινιστικο τους οπλο αξεπεραστο
ποιητριες, χορευτριες και ακτιδιστριες
αεροσυνοδοι και ταξιδιαρες στου ανεμου
τον ιστο
ανοιζτε τα ματια σας και κοιταζτε τες
οχι πια κατοικιδια ζωα
αλλα Αμαζονες σωστες
Βακχες με τα ολα τους
μην κλεινετε τα ματια σας
εχουν τη δυναμη ν αλλαξουνε τον κοσμο
μ ανοιγμενα τα πανια μαθαν το σωμα
τους
το πιανουν το αγγιζουν το χαϊδολογουν.

Ελάτε να τις δειτε
πως εχουν κανει καμψατακια τον Πενθεα
μην κλεινετε τα ματια σας
κοιταζτε τες
κοιταζτε τες καλα πως σκιζουν τα σεν-
τονια
πως πνιγονται στον ερωτα
κοιταζτε θαθεια μεσα στο βλεμμα τους
και θα δειτε τα χερια τους
να κρατανε ψηλα τ αναμενα κερια
που μια μερα θα καψουν
ολες τις μαυρες σελιδες τουτου του κο-
σμου.

τιποτε δεν μας συγκινει
με τιποτε δεν βολευομαστε
τιποτενιες οι αξιες σας
δεν βλεπετε τιποτε
δεν ακουτε τιποτε
τιποτε δεν μυριζετε